

พอล วอชเชอร์

Paul Washer

พระกิตติคุณ

ของ พระเยซูคริสต์

พระกิตติคุณของ

พระเยซูคริสต์

The Gospel of Jesus Christ

พระกิตติคุณของ พระเยซูคริสต์

The Gospel of Jesus Christ

พอล วอชเชอร์
Paul Washer

เชียงใหม่ ประเทศไทย
www.GraceBannasan.com

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

The Gospel of Jesus Christ

© 2022 โดย เกรชบรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยังผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

เกรชบรณสาร Grace Bannasan

81/3 หมู่ 3 ต.สันกลาง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ 50130

โทรศัพท์ 098-757-3257

info@gracebannasan.com;

hisbygrace@me.com

www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย TNCV

Used by permission from the International Bible Society

จัดพิมพ์โดย เกรช บรณสาร/Grace Bannasan

โครงการภายใต้มูลนิธิมหากษัตริย์ของแบ็บติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ The Gospel of Jesus Christ หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย Reformation Heritage Books © 2016 โดย Paul Washer แปลโดยได้รับอนุญาต

ผู้แปล: วิทย์ ประสมปลื้ม (Translator: Wit Prasompluem)

บรรณาธิการ: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Editor: Chanasak Saeja)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

วอชเชอร์, พอล.

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์.-- เชียงใหม่ : มูลนิธิมหากษัตริย์ของแบ็บติสต์
ในประเทศไทย, 2565.

64 หน้า.

1. พระเยซูคริสต์. 2. คริสต์ศาสนา. I. วิทย์ ประสมปลื้ม, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

232

ISBN 978-616-93960-1-7

 เกรชบรณสาร

81/3 หมู่ 3 ต.สันกลาง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ 50130
81/3 Moo3, Sanklang, San Kamphaeng, Chiang Mai, Thailand 50130
Tels: 098-757-3257
www.GraceBannasan.com
Email: info@GraceBannasan.com

สารบัญ

พระลักษณะของพระเจ้า	2
พระเจ้าทรงเป็นความรัก	3
พระเจ้าทรงบริสุทธิ์	5
พระเจ้าทรงชอบธรรม	6
ลักษณะของมนุษย์	9
มนุษย์เสื่อมทรามทางศีลธรรม	9
มีความผิดและถูกสาปแช่ง	11
ทางสองแพร่งใหญ่	13
คำตอบของพระเจ้าต่อทางสองแพร่งใหญ่	14
พระเยซูคริสต์ ผู้รับโทษแทนเรา	14
ไม่กางเขน	15
การฟื้นคืนพระชนม์	22
ความสำเร็จของพระคริสต์	25
การตอบสนองของเรา	27
การกลับใจใหม่	27
สำรวจตัวเอง: คุณกำลังกลับใจใหม่อยู่ไหม?	32
ความเชื่อ	34
สำรวจตัวเอง: คุณกำลังเชื่ออยู่ไหม?	38
ความมั่นใจในความรอด	40
หลักฐานของการบังเกิดใหม่	42
คุณประโยชน์ของความรอด	46
แล้วเราควรดำเนินชีวิตอย่างไร?	49
ศึกษาพระคัมภีร์	50
อุทิศตนในการอธิษฐาน	50
ประกาศตัวกับพระคริสต์ผ่านการรับบัพติศมา	51
สามัคคีธรรมกับคริสตจักรที่สอนตามหลักพระคัมภีร์	52
การเติบโตในการชำระให้บริสุทธิ์	54
การรับใช้ในคริสตจักรท้องถิ่น	54
การรับใช้ในงานประกาศพระกิตติคุณและการทำพันธกิจ	54
ความหวังและคำอธิษฐานของเราสำหรับคุณ	55

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์¹

ใจความสำคัญของคริสตศาสนาก็คือ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ คำว่า *พระกิตติคุณ* (gospel) แปลว่า “ข่าวดี” ความเชื่อคริสเตียนหยิบยื่นข่าวที่ประเสริฐที่สุดตลอดกาล! แน่นอน คริสตศาสนาได้เสนอทางออกที่ถูกต้องสำหรับวิกฤติที่จำเป็นเร่งด่วนที่สุดในชีวิตเรา ไม่มีหลักสูตรการศึกษาใด พรรคการเมืองใด หรือการบำบัดทางจิตวิทยารูปแบบใด ที่จะสามารถจัดการปัญหาที่ฝังรากลึกที่สุดของมนุษยชาติได้ แม้สติปัญญาของมนุษย์ได้สร้างคุณประโยชน์ชั่วคราวให้แก่เราอย่างมากมาย ประวัติศาสตร์ยังได้เผยให้เห็นว่ามนุษย์เราล้มเหลวเพียงใดในการจัดการกับความรู้สึกผิดอย่างสุดซึ้งและความชั่วช้าเสื่อมทรามที่มีอยู่ดาษดื่นและทำให้ผืนโลกของเรา้องโอดครวญ

พระกิตติคุณเผยให้เราเห็นว่า พระเจ้าได้เสด็จมาบนโลกและมีชัยชนะเพื่อเรา พระกิตติคุณถือว่าเป็นข่าวดีเพราะว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำและจะกระทำเพื่อประชากรของพระองค์ มิใช่สิ่งที่มนุษย์ได้ทำไปหรือสามารถที่จะทำ กล่าวคือข่าวประเสริฐเปิดเผยถึงเรื่องราวการแทรกแซงของพระเจ้าเข้ามาสู่โลกที่สิ้นหวัง

1 ผมขอขอบคุณ คุณพอล เอ็ม. สمولลีย์ สำหรับความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ในการเรียบเรียงเนื้อหาจุลสารฉบับนี้

พระกิตติคุณป่าวประกาศถึงข่าวดีเรื่องการเสด็จมาขององค์พระเยซูคริสต์ เมื่อประมาณสองพันปีที่แล้ว ในช่วงที่จักรวรรดิโรมันรุ่งเรืองที่สุด พระเจ้าได้ส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาในโลก เพื่อที่จะช่วยประชาชนทุกชนชาติให้รอดพ้นจากความบาปและความทุกข์ยาก พระคริสต์ทรงปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในครรภ์ของสาวพรหมจรรย์ และประสูติในนามพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ พระเจ้าในสภาพมนุษย์

พระเยซูเสด็จมาเพื่อแบกรับหนี้บาปของชายและหญิงที่ร่วงหล่นจากสวรรค์ และทรงสละชีพของพระองค์เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปแทนเรา ความตายของพระองค์ได้ตอบสนองต่อข้อเรียกร้องในการพิพากษาคนบาปของพระเจ้า และทำให้พระเจ้าผู้ทรงยุติธรรมสามารถยกโทษให้คนบาปได้ การฟื้นคืนพระชนม์สามวันให้หลังพิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระเจ้าได้ทรงยอมรับความตายของพระบุตรว่าเป็นการชดใช้ที่ครบถ้วนสำหรับบาปของเรา ถึงจุดนี้ มนุษย์ทุกคนสามารถได้รับการอภัยอย่างสมบูรณ์ กลับคืนดีกับพระเจ้า และได้รับชีวิตนิรันดร์ผ่านความเชื่อในสถานภาพและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ โดยผ่านทางพระราชกิจแห่งความรอดดังกล่าวนี้ พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เราว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด

พระลักษณะของพระเจ้า

ในการที่จะเข้าใจพระกิตติคุณ เราจะต้องมีความเข้าใจบางอย่างเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงมีได้เป็นกำลังหรือพลังงาน

รอบตัวเราที่ไร้ตัวตน แต่เป็นพระผู้สร้างผู้มีตัวตนและเป็นพระเจ้าเหนือทุกสรรพสิ่ง (ปฐมกาล 1) พระคัมภีร์ได้สอนเราว่า พระเจ้าแท้พระองค์เดียวของเราทรงดำรงอยู่โดยมีสามพระภาค ได้แก่ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 3:16-17; 28:19) พระบุคคลสามแบบนี้มีลักษณะเฉพาะที่เราสามารถจำแนกความต่างได้ แต่กระนั้นพระเจ้านี้ก็มีพระองค์เดียว มิใช่สามพระองค์แต่อย่างใด (ยอห์น 10:30-33) โดยทั้งสามพระภาคอยู่รวมในแก่นแท้อันศักดิ์สิทธิ์เดียวกันและมีคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์เหมือนกัน เนื่องด้วยคุณลักษณะดังกล่าวนี้เอง (ซึ่งทำให้พระเจ้าทรงมีเอกลักษณ์) พระเจ้าจึงทรงกำหนดให้มีการถวายเครื่องบูชาสำหรับไถ่บาป หากคนบาปต้องการได้รับความรอด ดังนั้น ก่อนที่เราจะตระหนักได้ถึงความสำคัญของการสละพระชนม์ของพระคริสต์ เราต้องมีความเข้าใจที่มากกว่านี้เกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าตรีเอกภาพพระองค์นี้

พระเจ้าทรงเป็นความรัก

พระคัมภีร์สอนเราว่า พระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 ยอห์น 4:8) และความรักของพระองค์ได้ทรงนำไปให้พระองค์ประทานพระองค์เองแก่มนุษย์แบบฟรีๆ อย่างไม่เห็นแก่พระองค์เองเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขา เราจำเป็นต้องเข้าใจว่า ความรักของพระเจ้าเป็นอะไรที่มากกว่าทำที่ อารมณ์ หรือสิ่งใดๆ ที่พระองค์ทรงกระทำในทางตรงกันข้าม ความรักเป็นพระลักษณะของพระเจ้า กล่าวคือเป็นตัวตนหรือธรรมชาติของพระองค์ พระเจ้ามิได้แค่สามารถ

จะรัก แต่พระองค์เป็นความรัก พระองค์ทรงเป็นแก่นแท้ของความรัก และรักแท้ทั้งมวลล้วนหลั่งไหลมาจากพระองค์ผู้เป็นจุดกำเนิดแรกเริ่ม คำอื่น ๆ ที่มักจะถูกเชื่อมโยงกับความรักของพระเจ้า ได้แก่ พระกรุณา พระเมตตา พระคุณ และความอดทน ไม่ว่าเราจะคิดอย่างไรหรือกระทั่งได้ยินอะไรมาก็ตาม คำพยานอันซื่อสัตย์มั่นคงของพระคัมภีร์บอกเราว่า พระเจ้าทรงเป็นความรัก!

ผู้ที่ไม่รักก็รู้จักพระเจ้าเพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก
(1 ยอห์น 4:8)

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาและทรงพระคุณ
ทรงพระพิโรธชั่วและเปี่ยมด้วยความรักมั่นคง
(สดุดี 103:8; ดูเพิ่มเติมที่ อพยพ 34:6;
สดุดี 86:15; 145:8)

ถึงกระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้ายังทรงปรารถนาจะเมตตาเจ้า
พระองค์ทรงลุกขึ้นเพื่อแสดงความเมตตาสงสารต่อเจ้า
(อิสยาห์ 30:18)

ของประทานทุกอย่างที่ดีและล้ำเลิศล้วนมาจากเบื้องบน
จากพระบิดาแห่งดวงสว่างทั้งหลายในฟ้าสวรรค์ ผู้ไม่ได้
ทรงผันแปรเหมือนเงาที่แปรเปลี่ยน (ยากอบ 1:17)

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์

พระคัมภีร์สอนเราว่า พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ (อิสยาห์ 6:3) ซึ่งคำนี้สื่อถึงโอเดียของการ “ถูกแยกออก”, “ถูกกั้นออก”, หรือ “ถูกจัดไว้ต่างหาก” ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า มันมีความหมายสำคัญสองประเด็น ประการแรก มันหมายความว่าพระเจ้าทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทรงสร้างของพระองค์และทรงแตกต่างอย่างชัดเจนจากทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง ซึ่งไม่ว่าจะมีความงดงามเพียงใดสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ทั้งที่อยู่บนโลกและสวรรค์ต่างก็เป็นแค่สิ่งทรงสร้าง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นพระเจ้า—ทรงแยกออกมา, อยู่เหนือธรรมชาติ, และหาที่เปรียบมิได้ ประการที่สอง ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าหมายความว่า พระองค์ทรงอยู่เหนือ (หรือแยกออกมาจาก) ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมของสิ่งทรงสร้างและจากทุกสิ่งที่หยาบคายและชั่วช้า พระเจ้าไม่สามารถทำบาป ไม่ทรงพอพระทัยในความบาป และไม่สามารถศีลธรรมกับความบาป

[เสราฟิม] ต่างร้องขานรับต่อๆ กันว่า

“บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์
ทั่วโลกเต็มไปด้วยพระเกียรติสิริของพระองค์”
(อิสยาห์ 6:3)

พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง ในพระองค์ไม่มีความมืดเลย

(1 ยอห์น 1:5)

พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์เกินกว่าจะมองดูความชั่ว
พระองค์ไม่ทรงสามารถทนต่อความผิดได้ (ฮีบาคูก 1:13)

ขณะถูกทดลองให้ทำบาป อย่าให้ใครพูดว่า “พระเจ้า
ทรงทดลองข้าพเจ้า” เพราะความชั่วไม่อาจล่อลวงพระเจ้า
ให้ทำบาปและพระองค์ก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดเลย (ยากอบ
1:13)

เพราะพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าที่พอพระทัยในสิ่งชั่วร้าย
คนชั่วไม่อาจอยู่ร่วมกับพระองค์ได้ (สดุดี 5:4)

พระเจ้าทรงชอบธรรม

คำว่า *ชอบธรรม* บอกเราเกี่ยวกับความเป็นเลิศทางศีลธรรมของ
พระเจ้า ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ชอบธรรม
โดยสมบูรณ์ และทรงกระทำกิจต่างๆ ในวิถีทางที่สอดคล้องลงรอย
กับตัวตนของพระองค์เองเสมอ ไม่มีสิ่งใดผิดหรือไม่ถูกต้อง
เกี่ยวกับพระลักษณะหรือพระราชกิจของพระเจ้า พระองค์จะไม่
ทรงเป็นหรือกระทำสิ่งใด ๆ ที่จะเปิดช่องให้มีการกล่าวหาพระองค์
ว่าได้ทรงกระทำผิด พระราชกิจ ธรรมบัญญัติ และการพิพากษา
ของพระองค์ล้วนสมบูรณ์ไร้ที่ติ

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชอบธรรม

พระองค์ทรงรักความยุติธรรม

คนชอบธรรมจะเห็นพระพักตร์พระองค์ (สดุดี 11:7)
พระองค์ทรงเป็นพระศิลา พระราชกิจของพระองค์สมบูรณ์พร้อม
และวิถีทางของพระองค์ล้วนยุติธรรม
ทรงเป็นพระเจ้าผู้ซื่อสัตย์ผู้ไม่ทำสิ่งที่ผิดใด ๆ เลย
พระองค์ทรงชอบธรรมและยุติธรรม (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4)

ความชอบธรรมของพระเจ้าไม่เพียงแต่อธิบายถึงพระลักษณะ
แต่รวมไปถึงความสัมพันธ์ของพระองค์กับสิ่งทรงสร้าง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งกับมนุษย์ ตามที่พระคัมภีร์บัญญัติไว้ พระเจ้าได้ทรง
เปิดเผยน้ำพระทัยพระองค์แก่ประชากรของพระองค์ทุกคนผ่าน
สิ่งทรงสร้าง (โรม 1:20, 32) และผ่านมโนธรรมของเขา
(โรม 2:14-16) พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองอย่างชัดเจน
ที่สุดผ่านพระคำของพระองค์ นั่นคือ พระคริสตธรรมคัมภีร์
(สดุดี 19:7-11) พระองค์จะทรงพิพากษาทุกคนตามมาตรฐานที่
พระองค์ได้ทรงสำแดงแก่พวกเขา จะมีวันนั้นซึ่งเป็นวันที่พระองค์
จะทรงพิพากษาทุกคนตามมาตรฐานแห่งความยุติธรรมและ
ความเที่ยงธรรมที่เข้มงวดที่สุด ประทานรางวัลตอบแทนการดี
และลงโทษคนชั่วร้าย

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครอบครองอยู่เป็นนิรันดร์
พระองค์ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้เพื่อการ
พิพากษา
พระองค์จะทรงปกครองโลกด้วยความชอบธรรม

และทรงพิพากษาประชาชาติทั้งหลายด้วยความยุติธรรม
(สดุดี 9:7-8)

เพราะพระเจ้าจะทรงพิพากษาการกระทำทุกอย่าง
รวมถึงทุกสิ่งที่ปกปิดไว้
ไม่ว่าดีหรือชั่ว (ปัญญาจารย์ 12:14;
ดูเพิ่มเติมที่ สุภาษิต 5:21; 15:3; ฮีบรู 4:13)

“เราผู้เป็นพระยาห์เวห์พิเคราะห์ดูจิตใจ
และตรวจสอบความคิด
เพื่อให้บำเหน็จแก่ทุกคนตามผลการกระทำ
และตามความประพฤติของเขา” (เยเรมีย์ 17:10;
ดูเพิ่มเติมที่ ฮีบรู 9:27)

เราต้องสำนึกเสมอว่า การพิพากษามนุษย์ของพระเจ้าหาได้
เป็นเรื่องไม่มีเหตุอันควรหรือโหดร้ายป่าเถื่อน แต่เป็นผลสืบเนื่อง
ของสถานะผู้ชอบธรรมของพระองค์เป็นส่วนสำคัญของการ
ปกครองของพระเจ้า พระเจ้าที่ปฏิเสธจะพิพากษาความชั่วร้าย
ย่อมไม่ใช่พระเจ้าที่แสดงความรัก ความดีงาม หรือความ
ชอบธรรม สิ่งทรงสร้างที่ความชั่วร้ายไม่ถูกยับยั้งและพิพากษา
ย่อมทำลายตัวเองลงไปในไม่ช้า

คุณเคยพบกับพระเจ้าพระองค์นี้หรือยัง? การพูดถึงพระเจ้า
เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การได้พบกับพระลี้ของพระองค์เป็นเรื่องที่

แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ที่ใดคนได้รู้จักพระเจ้า ที่แห่งนั้นมวลมนุษย์จะต่ำต้อยลง การได้เห็นความบริสุทธิ์ของพระองค์เพียงแวบหนึ่งทำให้เราอ่อมใจลงและอาจถึงขั้นทำให้เราย่อยยับเสียดสี แม้ในสภาพดั้งเดิมอันบริสุทธิ์ของเราเมื่อพระเจ้าทรงสร้างเราในตอนแรกเราเป็นเพียงพระฉายและทาสรับใช้ในขณะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ อย่างไรก็ตาม สถานะของเราต่ำต้อยต่ำลงไปกว่านั้นอีกหลายเท่า เนื่องด้วยบาปผิดของเราต่อพระองค์

ลักษณะของมนุษย์

ในการที่เราจะตระหนักและเห็นคุณค่าของพระกิตติคุณ เราไม่เพียงแต่จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าแต่เข้าใจลักษณะของมนุษย์เราด้วยเช่นกัน สิ่งที่พระคัมภีร์พูดอธิบายเกี่ยวกับเราอาจไม่น่าภูมิใจหรือน่าปลาบปลื้ม แต่พูดไว้ถูกต้องแม่นยำ

มนุษย์เสื่อมทรามทางศีลธรรม

ก่อนที่จะตกลงในความบาป สภาพภาพดั้งเดิมของมนุษย์นั้นสูงส่ง แต่สภาพปัจจุบันของมนุษย์กลับเลวร้าย พระคัมภีร์สอนเราว่า แม้ว่าพระเจ้าทรงเห็นว่ามนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างนั้นดียิ่งนัก (ปฐมกาล 1:26, 31) แต่มนุษย์ทุกคนได้ตายทางฝ่ายวิญญาณ (เอเฟซัส 2:1) โดยเนื้อแท้เราเสื่อมทรามทางศีลธรรม มีใจโน้มเอียงในทางชั่ว และเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้าผู้ชอบธรรม

ดูเถิด สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าพบคือ
พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นคนเที่ยงธรรม
แต่เขาทั้งหลายได้ค้นคว้ากลอุบายต่าง ๆ ออกมา
(ปัญญาจารย์ 7:29)

จิตใจเป็นตัวย่อลวงเหนือกว่าสิ่งอื่นใด
และเสื่อมทรามจนสุดจะแก้
ใครจะเข้าใจจิตใจนั้นได้? (เยเรมีย์ 17:9)

เพราะความคิดชั่ว การเข่นฆ่า การล่วงประเวณี การผิด
ศีลธรรมทางเพศ การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ
การนิทนาบว่าร้าย ล้วนออกมาจากจิตใจ (มัทธิว 15:19)

ข้าพระองค์ทั้งปวงกลายเป็นผู้มีมลทิน
ความประพฤติอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งปวง
เหมือนผ้าสีขาวโสโครก
ข้าพระองค์ทั้งหลายเหี่ยวเฉาประหนึ่งใบไม้ร่วง
และบาปของข้าพระองค์ทั้งหลายเหมือนลมพัดเอา
พวกข้าพระองค์ปลิวหายไป (อิสยาห์ 64:6)

จิตใจที่เต็มไปด้วยบาปก็เป็นศัตรูกับพระเจ้า ไม่ยอมอยู่ใต้
บทบัญญัติของพระเจ้า ทั้งไม่สามารถอยู่ได้ด้วย (โรม 8:7)

ข้อพระคัมภีร์ที่คุณเพิ่งได้อ่านไปข้างต้นอาจจะทำให้รู้สึก
ขุ่นเคืองใจ อย่างไรก็ตาม ข้อกล่าวหาดังกล่าวต่อมนุษยชาติ
ถูกพิสูจน์แล้วว่าเป็นจริงใจทุกหน้าของประวัติศาสตร์ นอกจากนี้
ถ้าคุณเชื่อสัตย์กับตัวเอง คุณจะยอมรับว่า ความจริงของข้อพระคำ
เหล่านี้ถูกยืนยันโดยความคิด คำพูด และการกระทำของเรา ซึ่งได้
ละเมิดพระบัญญัติสิบประการอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
(อพยพ 20:1-17; ดูเพิ่มเติมที่ มัทธิว 5:21-48)

มีความผิดและถูกสาปแช่ง

พระคัมภีร์สอนเราว่า ความเสื่อมทรามทางศีลธรรมภายในใจเรา
นำไปให้เรากระทำการต่าง ๆ ที่ขัดต่อมาตรฐานอันชอบธรรมของ
พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ ยุติธรรม และเปี่ยมด้วยความรัก เราทุกคน
(โดยไม่มีข้อยกเว้น) เป็นคนบาปทั้งโดยกำเนิดและโดยการ
กระทำของเรา เราทุกคนมีความผิดและปราศจากข้อแก้ตัวต่อ
พระพักตร์พระเจ้า

เพราะว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระเกียรติสิริ
ของพระเจ้า (โรม 3:23)

ไม่มีมนุษย์คนใดไม่ได้ทำบาป (1 พงศกษัตริย์ 8:46)

ตามที่มีเขียนไว้ว่า

“ไม่มีสักคนที่ชอบธรรม ไม่มีแม้สักคนเดียวเลย

ไม่มีใครที่เข้าใจ
 ไม่มีใครที่แสวงหาพระเจ้า
 ทุกคนล้วนหันเหไป
 พวกเขากลายเป็นคนไร้ค่าไปด้วยกัน
 ไม่มีสักคนที่ทำดี ไม่มีแม้แต่คนเดียว”

(โรม 3:10-12)

เรารู้ว่าสิ่งใด ๆ ที่บัญญัติกล่าวไว้ล้วนกล่าวแก่ผู้ที่
 อยู่ใต้บัญญัติ เพื่อปิดปากทุกคนไม่ให้มีข้อแก้ตัวและ
 ให้ทั้งโลกอยู่ภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า (โรม 3:19)

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า หากพระองค์ทรงบันทึกบาป
 ทั้งหมดไว้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ใดเล่าจะยืนหยัด
 อยู่ได้? (สดุดี 130:3)

คุณลองสำรวจตัวเองสิ คุณเป็นคนบาปหรือเปล่า? นี่ไม่ใช่
 คำถามเกี่ยวกับว่าคุณได้ทำสิ่งผิดพลาดบางอย่างหรือไม่ และไม่ใช่
 แค่เรื่องของการที่คุณยอมรับว่าคุณเคยทำเรื่องที่ผิดบาปมาบ้าง
 นิดหน่อย คุณยอมรับไหมว่าคุณมีหัวใจที่ผิดบาปและมีประวัติของ
 การละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า? อย่าหาข้อแก้ตัวเลย หยุด
 เสแสร้งว่าโดยพื้นฐานแล้วคุณเป็นคนดี ไม่เช่นนั้นพระเยซูจะไม่มี
 สิ่งใดประทานให้คุณ เพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อคนบาป อย่างไร
 ก็ดี หากคุณสารภาพความบาปด้วยความทุกข์โศก เมื่อนั้น

พระปัญญาของพระเจ้าได้ช่วยแก้ไขปัญหาใหญ่ของคุณแล้วใน
วิถีทางที่ยอดเยี่ยมที่สุด

ทางสองแพร่งใหญ่

มันทำให้เราสนใจเมื่อรู้ว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์และชอบธรรม แต่มันก็น่าสยดสยองหากพระเจ้าแห่งจักรวาลผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เป็นคนชั่วร้าย อย่างไรก็ตาม ในมุมมองของคนช่างคิด ความดีสัมบูรณ์ของพระเจ้าเป็นเรื่องที่น่าหงุดหงิด หากพระเจ้าทรงดีงาม พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดต่อมนุษย์เราที่ไม่ใช่คนดี? พระเจ้าผู้ประเสริฐและชอบธรรมจะทรงจัดการอย่างไรกับมนุษย์ผู้เห็นแก่ตัว มีใจโน้มเอียงในทางชั่ว และไม่เชื่อฟังพระองค์? หากผู้พิพากษาแห่งแผ่นดินโลกทรงปฏิบัติต่อเราโดยอาศัยหลักความยุติธรรม พระองค์ไม่ควรจะสาปแช่งเราทุกคนหรอกหรือ?

คำถามข้างต้นนำเราไปสู่ประเด็นสำคัญที่สุดในบรรดาทางสองแพร่งทางศาสนาและปรัชญา: พระเจ้าทรงยุติธรรม แต่ยกโทษให้กับคนเหล่านั้นที่สมควรได้รับการสาปแช่งได้อย่างไร? พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ แต่เป็นเพื่อนกับคนเหล่านั้นที่ชั่วร้ายได้อย่างไร? พระคัมภีร์สอนว่า บุคคลที่ตัดสินใจว่าคนธรรมดาไม่มีความผิดก็เป็นที่ยเกลียดชังต่อพระยาห์เวห์ (สุภาษิต 17:15) เช่นนั้นแล้ว เป็นไปได้อย่างไรหากพระเจ้าจะทรงตัดสินว่าคนบาปอย่างพวกเราไม่มีความผิดแต่ยังทรงเป็นผู้เที่ยงธรรม (โรม 3:26)?

คำตอบของพระเจ้าต่อทางสองแพร่งใหญ่

หากพระเจ้าทรงกระทำการตามหลักความยุติธรรมของพระองค์ คนบาปย่อมต้องถูกสาปแช่ง หากพระเจ้าทรงอภัยโทษให้คนบาป หลักความยุติธรรมของพระองค์ย่อมถูกทำให้เสื่อมเสีย คำตอบต่อปัญหาใหญ่ที่สุดในบรรดาทางสองแพร่งทั้งมวลสามารถพบได้ในพระกิตติคุณเท่านั้น โดยความยุติธรรมพระเจ้าทรงสาปแช่งมนุษย์และทรงเรียกร้องการชดใช้ที่สมบูรณ์สำหรับบาปที่เราได้กระทำต่อพระองค์ โดยความรักพระเจ้าทรงรับเอาสภาพมนุษย์แบกรับบาปของเรา ทนรับโทษที่เราควรได้รับ และสิ้นพระชนม์แทนเรา พระเจ้าองค์เดียวกันผู้ซึ่งตามหลักความยุติธรรมเรียกร้องการชดใช้บาปของเรา ได้ชดใช้บาปนั้นเองโดยสละพระองค์เองแทนเรา ทั้งหมดนี้เองที่ทำให้พระกิตติคุณเป็นข่าวประเสริฐอย่างแท้จริง!

พระเยซูคริสต์ ผู้รับโทษแทนเรา

ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ ความรักของพระเจ้าพระบิดาที่มีต่อเราได้หนุนนำให้พระองค์ประทานพระบุตรของพระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา และความรักของพระบุตรที่มีต่อเราได้ผลักดันให้พระองค์สละพระชนม์เพื่อเราอย่างเต็มพระทัย

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้น จะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16)

พระเจ้าทรงเป็นความรัก นี่คือวิธีที่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์ท่ามกลางเราทั้งหลาย คือพระองค์ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อเราจะได้มีชีวิตโดยทางพระบุตรนั้น นี่คือความรัก ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระเจ้าทรงรักเราและทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นเครื่องบูชาลบบาปของเรา (1 ยอห์น 4:8-10)

[พระเยซูกล่าวว่] “ไม่มีผู้ใดมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้คือการที่เขายอมสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตนเอง” (ยอห์น 15:13)

ไม้กางเขน

บนไม้กางเขน พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าได้สละพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปประชากรของพระองค์ นักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ถือว่าไม้กางเขนเป็นเครื่องมือในการทรมานที่โหดร้ายที่สุดที่มนุษยชาติได้เคยประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ความโหดร้ายนี้แสดงให้เห็นถึงความจริงที่สำคัญสองประการ

ประการแรก ความโหดร้ายนี้แสดงให้เห็นถึงระดับความเป็นปฏิกิริยาของเราต่อพระเจ้าที่สูงมาก พระเจ้าทรงรักโลกยิ่งนักจึงได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ แต่โลกเกลียดชังพระเจ้ามากจึงข่มเหงพระองค์โดยใช้รูปแบบของการทรมานและความตายที่เลวร้ายที่สุด

ประการที่สอง มันแสดงให้เห็นถึงระดับความบาปของเราต่อพระเจ้าที่รุนแรงมาก บาปผิดต่าง ๆ ของเราต่อพระเจ้าช่างน่าสังเวช และโทษทัณฑ์ที่เราต้องรับก็รุนแรงยิ่งนัก ในระดับที่การชำระโทษสามารถทำได้ทางเดียวเท่านั้น โดยการทนทุกข์ทรมานสุดที่จะพรรณนาและการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระเจ้า!

ความทรมาณทางกายภาพและความตายที่พระเยซูได้ประสบบนไม้กางเขนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวด อย่างไรก็ตาม เราจะต้องเข้าใจว่า การทนทุกข์ทรมานของพระองค์มีประเด็นมากกว่าแค่ความโหดร้ายของคนชั่วช้า บนไม้กางเขนนั้นพระคริสต์ได้รับการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้า! หลักความยุติธรรมของพระเจ้าเรียกร้องการชดใช้บาปผิดของเรา และพระพิโรธของพระองค์ดาลเดือดต่อพวกเรา ในการสนองหลักความยุติธรรมของพระเจ้า และระงับพระพิโรธของพระองค์ มันเป็นสิ่งจำเป็นที่พระเยซูทรงทนทุกข์รับการพิพากษาลงโทษแทนเรา ดังนั้น พระองค์จึงทรงแบกรับบาปของเรา รับคำสาปแช่งแทนเรา ถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้า และทนทุกข์ทรมานเต็มขนาดจากพระพิโรธที่ดาลเดือดต่อพวกเรา

พระคริสต์ทรงแบกรับบาปของเรา บนไม้กางเขน บาปของเรา ถูกกล่าวโทษไปยังพระคริสต์ นั่นหมายความว่าพระเจ้าได้นำบาปของเราไปใส่ในบัญชีของพระคริสต์และถือว่าบาปนั้นเป็นของพระองค์ เพราะเหตุนี้เอง พระคริสต์จึงถูกตัดสินว่ามีความผิดต่อหน้าราชบัลลังก์แห่งการพิพากษาของพระเจ้า และถูกถือว่าเป็นฝ่ายผิด

เราทุกคนหลงเตลิดไปเหมือนแกะ
แต่ละคนหันไปตามทางของตน
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงวางความชั่วช้าของเราทุกคน
ไว้บนตัวเขา (อิสยาห์ 53:6)

พระเจ้าทรงกระทำพระองค์ผู้ปราศจากบาปให้เป็นบาป
เพื่อเรา เพื่อในพระองค์เราจะกลายเป็นความชอบธรรม
ของพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:21)

พระคริสต์ทรงรับคำสาปแช่งแทนเรา การถูกสาปแช่งโดยพระเจ้า
เท่ากับกลายเป็นคนที่พระเจ้าไม่พอพระทัยและทรงดูหมิ่น เรา
ทุกคนตกอยู่ในคำสาปของพระเจ้าเพราะความบาปของเรา เพื่อช่วย
ให้เรารอดจากคำสาปแช่ง พระคริสต์ทรงรับคำสาปแช่งไว้เองและ
ทนทุกข์รับการพิพากษาลงโทษแทนเรา พระองค์ทรงไถ่เรา ซึ่งแปล
ว่าพระองค์ได้จ่ายราคาตามหลักความยุติธรรมของพระเจ้าเพื่อ
ที่ว่า ทุกคนที่วางใจในพระบุตรจะได้รับอิสรภาพ

คนทั้งปวงที่ฟังการทำตามบทบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง เพราะ
มีเขียนไว้ว่า “ขอแช่งทุกคนที่ไม่ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่
เขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติ” (กาลาเทีย 3:10)

พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราพ้นจากคำสาปแช่งของบทบัญญัติ
โดยทรงรับคำสาปแช่งแทนเรา เนื่องจากมีเขียนไว้ว่า

“ผู้ใดถูกแขวนบนต้นไม้ก็ถูกแช่งสาปแล้ว” (กาลาเทีย 3:13)

พระคริสต์ทรงถูกพระเจ้าทอดทิ้งแทนเรา หนึ่งในผลสืบเนื่องจากบาปของเราที่น่าสะพรึงกลัวที่สุด ได้แก่ ความแปลกแยกเหินห่างจากพระเจ้า กล่าวคือ ถูกตัดขาดจากการทรงสถิตและการสามัคคีธรรมอันประเสริฐของพระเจ้า

แต่ความชั่วช้าของเจ้าต่างหากที่ได้แยกเจ้าออกจากพระเจ้าของเจ้า บาปของเจ้าทำให้พระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์จากเจ้า พระองค์จึงไม่สดับฟัง (อิสยาห์ 59:2)

เพื่อช่วยให้เรารอดจากการแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ พระคริสต์ทรงแบกรับบาปของเราบนไม้กางเขนและถูกพระเจ้าทอดทิ้งแทนเรา

ราวบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี ลามา สะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?” (มัทธิว 27:46)

พระคริสต์ทนทุกข์ทรมานจากพระพิโรธของพระเจ้าเพื่อเรา พระคัมภีร์สอนเราว่า พระเจ้าทรงพิโรธมนุษย์เพราะความชั่วร้าย

ที่ไม่รู้จักของพวกเขา แม้ี่จะเป็นความจริงที่คนไม่ชอบฟัง พระธรรมสุदी 7:11 เขียนไว้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม และทรงลงโทษคนอธรรมทุกวัน”

พระพิโรธของพระเจ้าไม่ใช่อารมณ์ที่ควบคุมไม่ได้ ไร้เหตุผล หรือเห็นแก่ตัว แต่เป็นผลของความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และความรักของพระองค์ต่อสิ่งติงามทุกอย่าง พระเจ้าทรงรังเกียจบาป และมักจะสำแดงพระพิโรธที่น่ากลัวและรุนแรงต่อบาป หากมนุษย์ตกเป็นวัตถุแห่งพระพิโรธของพระเจ้า นั่นเป็นเพราะเขาได้เลือกที่จะทำทนายพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ ละเมิดพระประสงค์ และมอบตัวให้กับความชั่วร้าย

เนื่องจากมนุษย์ทุกคนมีความผิดบาป จึงสมควรได้รับพระพิโรธของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม โดยความรักพระคริสต์ทรงรับถ้อยแห่งพระพิโรธของพระเจ้าแทนเราและทรงดื่มมันทุกหยด จนเกลี้ยงสนิท และการพิพากษาโทษของพระเจ้าต่อเราได้รับการชดใช้โดยสมบูรณ์

พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงรับถ้อยที่เต็มด้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธนี้จากมือของเรา และให้ประชาชาติทั้งปวงที่เราใช้เจ้าไปหาดื่มจากถ้อยนี้” (เยเรมีย์ 25:15)

พระองค์ทรงดำเนินไปได้สักหน่อยก็ทรงชบพระพักตร์ลงที่พื้นและทรงอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา หากเป็นไปได้

ขอให้ถวายนี้อันไปจากข้าพระองค์เถิด อย่างไรก็ตาม
อย่าให้เป็นไปตามใจของข้าพระองค์ แต่ขอให้เป็นไปตาม
พระประสงค์ของพระองค์” . . . พระองค์เสด็จไปอธิษฐาน
เป็นครั้งที่สองว่า “ข้าแต่พระบิดา หากถวายนี้อาจพ้นไป
และข้าพระองค์ต้องดื่ม ก็ขอให้สำเร็จดังพระประสงค์
ของพระองค์” (มัทธิว 26:39, 42)

แน่ทีเดียว เขาได้รับความอ่อนแอทั้งหลายของเรา
และแบกรับความทุกข์โศกของเราไป
ถึงกระนั้นเรากลับถือว่าเขาถูกพระเจ้าตี
คือถูกพระองค์โบยตีและทรมาน
แต่เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา
เขาบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา เขารับโทษทัณฑ์
เพื่อเราจะมีสันติสุข
บาดแผลของเขาทำให้เราได้รับการรักษาให้หาย
(อิสยาห์ 53:4-5)

พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แทนเรา หนึ่งในหลักฐานสำคัญแห่ง
การพิพากษาของพระเจ้าต่อความอธรรมคือ ความตายฝ่าย
ร่างกาย (หรือการที่วิญญาณแยกออกจากร่างกายนั่นเอง) นับ
ตั้งแต่ยุคของอาดัมจนถึงปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนต้องประสบกับ
ความจริงที่น่ากลัวและไม่อาจปฏิเสธได้ที่ว่า พวกเขาต้องตาย
(โรม 5:12) พระคัมภีร์สอนเราว่า ความตายไม่ได้เป็นส่วน

ประกอบธรรมชาติดั้งเดิมของสิ่งทรงสร้าง แต่เป็นการพิพากษาของพระเจ้าเหนือมนุษย์เนื่องด้วยความบาปของพวกเขา เพื่อที่จะช่วยให้รอดจากอำนาจของความตาย มันจำเป็นที่พระคริสต์ต้องสิ้นพระชนม์แทนเรา

เพราะว่าคำตอบแทนที่ได้จากบาปคือความตาย (โรม 6:23)

พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์ (ลูกา 23:46)

เพราะพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อลบล้างบาปเพียงครั้งเดียว เป็นพอ คือคนชอบธรรมตายเพื่อคนอธรรมเพื่อนำเราทั้งหลายไปถึงพระเจ้า พระองค์ทรงถูกประหารทางกาย แต่พระองค์ทรงเป็นขึ้นในพระวิญญาณ (1 เปโตร 3:18)

พระคริสต์ไม่เพียงสิ้นพระชนม์ในฐานะมรณสักขี แต่เป็นพระผู้ไถ่ของมนุษย์ที่ผิดบาป ก่อนที่พระองค์จะสิ้นใจ พระองค์ทรงประกาศว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) ซึ่งหมายความว่า โดยการทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงชำระหนี้บาปของผู้ที่วางใจในพระองค์อย่างครบถ้วนแล้ว

คุณเชื่อหรือเปล่าว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนบาป? หาก你不เชื่อ ทำไมคุณถึงต่อต้านพระวาทะของพระเจ้าผู้ทรง

ไม่มูสา? หากคุณเชื่อ ความจริงสำคัญนี้จะมีผลต่อตัวคุณอย่างไร? คุณยังรู้สึกเฉยชาต่อพระเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนอยู่หรือ? หรือชั่วร้ายกว่านั้น คุณกำลังใช้กางเขนของพระคริสต์เป็นข้ออ้างในการใช้ชีวิตที่ชั่วช้า ผิดศีลธรรมอยู่หรือไม่? หากคุณเข้าใจถึงความตายของพระคริสต์อย่างชัดเจน คุณจะไม่สามารถใช้ชีวิตเพื่อตัวเองอีกต่อไป แต่จะมีแรงผลักดันในจิตใจให้คุณใช้ชีวิตเพื่อพระองค์ผู้คนที่ได้สิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งเพื่อคุณ เมื่อพระเจ้าทรงเปิดตาของคุณให้เห็นพระปัญญาและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ผ่านไม้กางเขน ชีวิตคุณจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไปแต่จะติดตามพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว

การฟื้นคืนพระชนม์

คำพยานหลักของพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็คือว่า พระคริสต์ไม่เพียงแต่สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของประชากรของพระองค์ แต่พระองค์ได้ทรงฟื้นขึ้นจากความตายในวันที่สาม การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นรากฐานของความเชื่อคริสเตียน หากพระคริสต์มิได้ฟื้นขึ้นจากความตาย พระกิตติคุณย่อมเป็นเพียงเรื่องโกหกและความเชื่อของเราที่ไร้ประโยชน์ (1 โครินธ์ 15:14) แต่ในเมื่อการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์เป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ มันได้ยืนยันความถูกต้องของทุกสิ่งที่พระองค์ได้กล่าวอ้างว่าทรงเป็นและทรงกระทำเพื่อพวกเรา

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นหลักฐานว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า ในพระธรรมยอห์น 2:18-19 ผู้นำของชาวยิวขอให้พระเยซูแสดงหมายสำคัญเพื่อให้เห็นว่าพระองค์มีสิทธิอำนาจในการชำระพระวิหารของพระเจ้า ในการนี้ พระองค์ทรงตอบว่า “ถ้าทำลายวิหารนี้ เราจะสร้างขึ้นภายในสามวัน” ในพระธรรมโรม 1:4 อัครทูตเปาโลได้บันทึกไว้ว่า พระเยซู “ได้รับการประกาศด้วยฤทธานุภาพ [ฝ่ายจิตวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์] ว่าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าโดยการเป็นขึ้นจากตาย” นี่ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงกลายเป็นพระบุตรในตอนฟื้นคืนพระชนม์ แต่การฟื้นคืนพระชนม์เป็นการพิสูจน์ยืนยันของพระบิดาว่า พระเยซูทรงเป็นพระบุตรนิรันดร์ของพระเจ้า

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นหลักฐานว่าพระเจ้าทรงยอมรับความตายของพระคริสต์ว่าเป็นการชำระหนี้บาปของเราอย่างครบถ้วนแล้ว พระธรรมโรม 4:25 กล่าวว่า พระคริสต์ “ทรงถูกมอบไว้ให้สิ้นพระชนม์เพราะบาปของเรา และทรงคืนพระชนม์เพื่อให้เราเป็นผู้ชอบธรรม” ข้อความนี้หมายความว่า พระเจ้าทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นจากตายเพราะความตายของพระองค์ได้สนองหลักความยุติธรรมของพระเจ้าและรับประกันการอภัยโทษและฐานะอันชอบธรรมของผู้เชื่อต่อพระพักตร์พระเจ้า (การทรงชำระให้ชอบธรรม)

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นหลักฐานถึงการเป็นขึ้นจากตายในอนาคตของผู้เชื่อ ในพระธรรมยอห์น 11:25 พระเยซูทรงประกาศว่า

“เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีกแม้ว่าเขาจะตายไป” พระสัญญาี้คงจะถูกถือว่าไร้ค่าและไม่มีผลอะไรหากพระคริสต์ยังคงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ สิทธิอำนาจของพระองค์เหนือความตายถูกสำแดงผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เอง มันพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงมีอำนาจในการสั่งให้ผู้ที่วางใจในพระองค์เป็นขึ้นจากตาย ในพระธรรม 1 โครินธ์ 6:14 อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า “โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระเจ้าทรงให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นจากตาย และพระองค์จะทรงให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นใหม่ด้วย”

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นหลักฐานว่าโลกนี้มีพระเจ้าและผู้พิพากษาสูงสุด พระคัมภีร์สอนเราว่า พระคริสต์ไม่เพียงแต่ทรงเป็นขึ้นจากตาย แต่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงยกชูพระองค์ขึ้นเป็นพระเจ้าและผู้พิพากษาเหนือสิ่งทรงสร้างทั้งหมด ในการเทศนาครั้งแรกภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ อัครทูตเปโตรประกาศกับชาวยิวว่า “ฉะนั้นให้ชนอิสราเอลทั้งปวงแน่ใจในข้อนี้ คือพระเจ้าทรงตั้งพระเยซูผู้ซึ่งพวกท่านได้ตรึงที่ไม้กางเขนให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” อัครทูตเปาโลได้แถลงความจริงนี้เช่นเดียวกัน:

ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นสู่ที่สูงที่สุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์เพื่อทุกชีวิตในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก และใต้แผ่นดินโลก

จะคุกเข่าลงนมัสการพระนามของพระเยซู (ฟิลิปปี 2:9-10)

พระเจ้า...ทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่ เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ วันซึ่งจะทรงพิพากษาโลกด้วยความยุติธรรมโดยผู้หนึ่งที่ได้ทรงแต่งตั้งไว้ พระองค์ทรงยืนยันข้อนี้แก่คนทั้งปวงโดยให้ผู้นั้นเป็นขึ้นจากตาย (กิจการ 17:30-31)

ข่าวประเสริฐแห่งการฟื้นคืนพระชนม์แสดงให้เห็นว่าความเชื่อคริสเตียนไม่ใช่เพียงรายการกฎต่างๆ หรือปรัชญาชีวิต ไม่ใช่เพียงประเด็นบางอย่างให้เราถกเถียงหรือยึดถือเป็นจุดยืน หัวใจของคริสต์ศาสนาก็คือ พระเยซูคริสต์ที่ยังทรงพระชนม์อยู่ทุกวันนี้ พระเยซูเจ้าตรัสผ่านพระวจนะของพระองค์ นั่นคือพระคัมภีร์ และทรงอุทธานุภาพในการช่วยคนบาปให้รอด คุณได้พบกับพระองค์หรือยัง? พระองค์ได้ทรงช่วยคุณให้รอดโดยความสำเร็จอันรุ่งโรจน์ของการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์แล้วหรือยัง?

ความสำเร็จของพระคริสต์

ชั่วครู่เดียวก่อนการสิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงประกาศว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) ถ้อยแถลงสั้นๆ นี้เป็นคำประกาศแห่งชัยชนะของพระคริสต์ โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระคริสต์ได้ทำให้เงื่อนไขทั้งหมดที่จำเป็นต่อความรอดของมนุษยชาติ

สำเร็จลุล่วง ข้อเรียกร้องตามหลักความยุติธรรมของพระเจ้าในการพิพากษาเราได้รับการตอบสนอง และพระพิโรธของพระองค์ก็สงบลง พระเจ้าทรงเป็นผู้เที่ยงธรรมและเป็นผู้ที่ให้บรรดาคนชั่วถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมด้วย (โรม 3:26) บนกางเขนของพระคริสต์ “ความรักและความซื่อสัตย์มาพบกัน ความชอบธรรมและสันติสุขมาจุมพิตกัน” (สดุดี 85:10) ปัจจุบันนี้ การอภัยโทษและการทรงชำระให้ชอบธรรมมีไว้พร้อมสำหรับทุกคนผ่านความเชื่อในสถานภาพและพระราชกิจของพระคริสต์

เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าโดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา. . . เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงไม่มีการลงโทษแก่บรรดาผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ผู้ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามวิสัยบาป แต่ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ (โรม 5:1; 8:1)

พระเยซูตรัสตอบว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

ในผู้อื่นไม่มีความรอดเลยเพราะไม่ได้ประทานนามอื่นที่จะช่วยให้เราทั้งหลายรอดแก่มนุษย์ทั่วไต้ฟ้า (กิจการ 4:12)

เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและมีคนกลางผู้เดียว
ระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็น
มนุษย์ (1 ทิโมธี 2:5)

การตอบสนองของเรา

หลังจากเราได้พิจารณาภารกิจของพระเจ้าเพื่อมนุษย์ที่ผิดบาป
ถึงตอนนี้เราต้องถามว่า เราจะตอบสนองอย่างไรเพื่อที่จะได้
ประโยชน์จากการทรงช่วยให้รอดอันยิ่งใหญ่ หรือ เราต้องทำ
อะไรบ้างเพื่อที่จะได้รับความรอด? พระคัมภีร์เรียกร้องให้มนุษย์
ทำสองอย่าง ได้แก่ (1) กลับใจจากบาปของพวกเขา และ (2) เชื่อ
วางใจในสถานภาพและพระราชกิจของพระคริสต์:

[พระเยซูตรัสว่า] “ถึงเวลาแล้ว อาณาจักรของพระเจ้ามา
ใกล้แล้ว จงกลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ!” (มาระโก
1:15)

[อัครทูตเปาโล] “ประกาศแก่ทั้งคนยิวและคนกรีกว่า
พวกเขาต้องกลับใจใหม่หันมาหาพระเจ้าและเชื่อใน
องค์พระเยซูเจ้าของเรา” (กิจการ 20:21)

การกลับใจใหม่

การกลับใจใหม่เป็นของประทานจากพระเจ้า (กิจการ 11:18) และ
ผลงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหัวใจของคนบาปซึ่งทำให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงความคิดจิตใจ (1 เธสะโลนิกา 1:5, 9) นี้อาจฟังดูตื่นชืนจนกว่าเราจะเข้าใจว่า หัวใจเป็นศูนย์ควบคุมความคิด เจตจำนง และอารมณ์ความรู้สึก ด้วยเหตุนี้ หลักฐานของการกลับใจแท้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงในทัศนคติและความประพฤติต่างๆ ของเรา

ตัวอย่างหนึ่งที่ดีเยี่ยมของการกลับใจใหม่พบได้ในชีวิตของเฮโลแห่งทาร์ซัส ซึ่งต่อมาเป็นที่รู้จักในนามว่าอัครทูตเปาโล ด้วยความโง่เขลาและความไม่เชื่อ เขาคิดว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธเป็นเพียงคนหลอกลวงและผู้ที่ถูกหมิ่นพระเจ้า และเชื่อว่าทุกคนที่ติดตามพระองค์เป็นศัตรูของพระเจ้าและสมควรตาย (กิจการ 9:1-2; 1 ทิโมธี 1:13) อย่างไรก็ตาม ระหว่างการเดินทางไปเมืองตามัสกัส เฮโลต้องเผชิญหน้ากับพระคริสต์ที่ฟื้นคืนพระชนม์แล้ว (กิจการ 9:3-8) และพบว่าเขาเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระองค์ ก่อนหน้านั้นเขาคิดว่าพระเยซูเป็นพวกดูหมิ่นพระเจ้า เพียงเพื่อจะพบว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเมสสิยาห์ตามพระสัญญา และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก เขาเคยคิดว่าเขาได้รับความชอบธรรมผ่านการเชื่อฟังธรรมบัญญัติ เพียงเพื่อจะพบว่าไม่มีสิ่งดีอะไรอยู่ในตัวเขาเลย (โรม 7:18) และความรอดเป็นของประทานจากพระเจ้า (เอเฟซัส 2:8-9) เขาเคยคิดว่าสาวกของพระเยซูเป็นศัตรูของชนชาติอิสราเอลและไม่สมควรจะมีชีวิตอยู่ (กิจการ 8:1) เพียงเพื่อจะพบว่าเขากำลังข่มเหงชนอิสราเอลแท้ (กาลาเทีย 6:16) และกำลังเช่นฆ่าบุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (โรม 8:14-15)

โดยการพบกับพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียว เขาโลแห่ง
ทาร์ซัส ฟาริสีแห่งฟาริสีผู้ทะนงตนและถือตัวว่าชอบธรรม ถูกพิสูจน
ว่าเขาผิด เขากลับใจใหม่และเริ่มประกาศเรื่องพระเยซูตามธรรม
ศาลาต่างๆ โดยทันทีว่า “พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”
(กิจการ 9:18-22) ขาวดีถูกแพร่กระจายไปยังคริสตจักรตลอด
ทั่วแคว้นยูเดียว่า “คนที่แต่ก่อนเคยข่มเหงเราเดี๋ยวนี้ประกาศ
ความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งเขาเคยพยายามทำลาย” (กาลาเทีย 1:22-
23) การกลับใจใหม่ของเปาโลนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงในทุก
ด้านอื่นๆ ของชีวิต!

ความเปลี่ยนแปลงในความคิดของเรา การกลับใจใหม่หมายถึง
การเปลี่ยนความคิดที่นำไปสู่การยอมรับว่าสิ่งที่พระเจ้าตรัส
เป็นความจริงและยอมรับว่าเราเป็นฝ่ายผิด

เพราะข้าพระองค์รู้ถึงการล่วงละเมิดของตนแล้ว
และบาปของข้าพระองค์อยู่ตรงหน้าข้าพระองค์เสมอ
ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ต่อพระองค์ผู้เดียว
และได้ทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระองค์
ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นฝ่ายถูกเมื่อทรงตัดสิน
(สดุดี 51:3-4)

ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าและ
ทูลสารภาพบาปว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า

ผู้ทรงยิ่งใหญ่และน่าครั่นคร้าม ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา
แห่งความรักต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และเชื่อฟัง
พระบัญชาของพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทำผิด
ทำบาป ทำชั่วและกบฏต่อพระองค์ หันหนีจากบทบัญญัติ
และพระบัญชาของพระองค์” (ดาเนียล 9:4-5)

ความเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ความรู้สึกของเรา การยอมรับอย่าง
แท้จริงถึงความบาปและความผิดของเรายังจะนำไปสู่ความโศก
เศร้า ความละอาย และกระทั่งความรังเกียจต่อตัวตนของเราและ
สิ่งที่เราได้กระทำ เราจะเริ่มเกลียดบาปที่เราเคยชื่นชอบ พร้อมกับ
รู้สึกอับอายและสำนึกผิดอย่างลึกซึ้ง

เจ้าจะหวนระลึกถึงความประหลุดและการกระทำทุกอย่าง
ที่เจ้าทำให้ตัวเองเป็นมลทินที่นั่น และเจ้าจะเกลียดตัวเอง
เพราะความชั่วร้ายทั้งปวงที่เจ้าได้ทำลงไป (เอเสเคียล
20:43)

เมื่อข้าพระองค์หลงทางไปแล้ว ข้าพระองค์ก็สำนึกผิด
เมื่อข้าพระองค์เข้าใจแล้ว ข้าพระองค์ก็ต้อกชกตัว
ข้าพระองค์อับอายและตกต่ำ
เพราะทนรับความอภัยสลดจากบาปที่ทำในวัยหนุ่ม
(เยเรมีย์ 31:19)

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจสิ่งที่ตนเองทำ เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ
จะทำ ข้าพเจ้าไม่ทำ แต่ข้าพเจ้ากลับทำสิ่งที่ตนเองเกลียด.
. . . ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสังเวชอะไรเช่นนี้! ใครจะช่วย
ข้าพเจ้าให้พ้นจากกายแห่งความตายนี้ได้? (โรม 7:15, 24)

เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าสุขใจ ไม่ใช่เพราะทำให้ท่านเสียใจ แต่
เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่ เพราะท่าน
เศร้าเสียใจอย่างที่พระเจ้าทรงประสงค์ เราจึงไม่ได้ทำร้าย
ท่านแต่อย่างใด (2 โครินธ์ 7:9)

เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับ คือจิตวิญญาณที่ชอกช้ำ
ข้าแต่พระเจ้า ใจที่ชอกช้ำและสำนึกผิดนั้น
พระองค์จะไม่ทรงดูหมิ่น (สดุดี 51:17)

ความเปลี่ยนแปลงในการกระทำของเรา ข้ออ้างของเราว่าความคิด
ได้เปลี่ยนไปและอารมณ์ของเราที่แสดงออกว่าต่อต้านบาป โดย
ตัวมันเองยังไม่ใช่หลักฐานที่ชัดเจนถึงการกลับใจใหม่อย่างแท้จริง
การกลับใจใหม่แท้จริงจะต้องเกิดขึ้นพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของ
เจตจำนงซึ่งก่อให้เกิดการกระทำที่ถูกต้องชอบธรรม—โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง การหันหนีจากบาปและหันไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในการ
เชื่อฟังพระองค์

จงเกิดผลให้สมกับที่กลับใจใหม่ (มัทธิว 3:8)

พวกเขาควรกลับใจใหม่ หันมาหาพระเจ้า และพิสูจน์การกลับใจใหม่ด้วยการกระทำของตน (กิจการ 26:20)

เพราะเขาเหล่านั้นเองเล่ากันว่าพวกท่านต้อนรับเราอย่างไร และยังบอกว่าท่านได้หันจากรูปเคารพมาหาพระเจ้าเพื่อรับใช้พระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ และรอดโดยพระบุตรของพระองค์จากสวรรค์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นขึ้นขึ้นจากตาย คือพระเยซูผู้ทรงช่วยเราทั้งหลายจากพระพิโรธที่จะมาถึง (1 เธสะโลนิกา 1:9-10)

สำรวจตัวเอง: คุณกำลังกลับใจใหม่อยู่ไหม?

เราได้เรียนรู้ว่าเราจะต้องกลับใจใหม่เพื่อให้ได้รับความรอด คำถามที่ยังรอดคอยคำตอบอยู่เป็นคำถามในระดับส่วนบุคคล: คุณได้กลับใจใหม่หรือยัง? คุณกำลังกลับใจใหม่อยู่ไหม? คำถามเชิงสำรวจดังต่อไปนี้จะช่วยให้คุณพึงธงได้ว่า การกลับใจใหม่อย่างแท้จริงกำลังออกผลเป็นจริงในชีวิตของคุณอยู่หรือไม่

1. ปัจจุบันคุณมีมุมมองที่เปลี่ยนไปเกี่ยวกับพระเจ้าหรือไม่? คุณเข้าใจหรือยังว่าพระเจ้าควรเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง ไม่ใช่คุณ? คุณคร่ำครวญเกี่ยวกับการที่คุณละเลยพระเจ้า

หรือไม่? คุณเริ่มที่จะตระหนักถึงคุณค่าของพระองค์หรือยัง? คุณปรารถนาที่จะแสวงหาพระองค์และรู้จักพระองค์หรือไม่?

2. ปัจจุบันคุณมีมุมมองที่เปลี่ยนไปเกี่ยวกับบาปหรือไม่? คุณเข้าใจหรือยังว่าบาปเป็นความผิดที่ชั่วร้ายสาหัสต่อพระเจ้า? คุณรู้สึกเสียใจและละอายใจต่อบาปของคุณหรือไม่? คุณปรารถนาจะหลุดพ้นจากการสาปแช่งและการตกเป็นทาสของบาปหรือยัง? คุณตั้งใจแน่วแน่ที่จะสารภาพบาปของคุณและเข้าหาพระเจ้าเพื่อทูลขอพระเมตตาหรือยัง?
3. ปัจจุบันคุณมีมุมมองที่เปลี่ยนไปเกี่ยวกับวิถีแห่งความรอดหรือไม่? คุณเห็นด้วยอย่างเต็มใจหรือไม่ว่าคุณไม่สามารถเข้าหาพระเจ้าได้โดยคุณความดีของตัวเอง แต่โดยผ่านสถานภาพและพระราชกิจของพระคริสต์? คุณยอมรับหรือไม่ว่าการกระทำที่ว่่าดีที่สุดของคุณเปรียบเสมือนผ้าขี้ริ้วโสโครกต่อพระพักตร์พระเจ้า? และคุณได้ปฏิเสธความหวังทั้งหมดในความชอบธรรมของตัวเองหรือยัง?

ถ้าคุณสามารถตอบยืนยันคำถามเหล่านี้ได้ และหากสิ่งเหล่านี้กำลังออกผลเป็นจริงในชีวิตของคุณ มันเป็นสิ่งบ่งชี้ว่า พระเจ้าได้ทรงทำงานและกำลังทำงานในหัวใจของคุณ โดยส่องสว่างในจิตใจ

ของคุณให้เห็นความจริงและโปรดให้เราให้กลับใจใหม่เพื่อให้ได้
รับความรอด

ถ้าคุณไม่สามารถตอบยืนยันคำถามเหล่านี้ได้แต่ยังปรารถนา
ความรอด ก็ขอให้แสวงหาพระเจ้าต่อไปผ่านพระวาทะของพระองค์
และการอธิษฐาน ให้คุณลองกลับไปใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ
ที่เราได้ศึกษาไปและสำรวจชีวิตของคุณโดยอาศัยข้อพระคัมภีร์
เหล่านี้ ร้องทูลต่อพระเจ้าต่อไป และแสวงหาพระองค์ผ่านพระวาทะ
ของพระองค์จนกว่าพระองค์จะทรงหล่อหลอมให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงในหัวใจของคุณ

ความเชื่อ

เมื่อการกลับใจใหม่เป็นจริงในชีวิตย่อมนำมาซึ่งความเชื่อที่ช่วย
ให้รอด ความเชื่อมีความหมายมากกว่าการเชื่อในการมีอยู่ของ
พระเจ้า แต่ยังหมายถึงความไว้วางใจ ความมั่นใจ หรือการพึ่งพา
พระอุปนิสัยและความซื่อตรงของพระคำของพระเจ้า พระคัมภีร์
ประกาศว่า “ท่านเชื่อว่ามีพระเจ้าองค์เดียวก็ดีแล้ว! แม้พวกผีมาร
ก็ยังเชื่อเช่นนั้นและกลัวจนตัวสั่น” (ยากอบ 2:19) คนที่มีความ
เชื่อแท้จะไม่เพียงเชื่อว่าพระเจามีอยู่จริง แต่เขาจะวางใจในสิ่งที่
พระองค์ตรัสและพึ่งพาสິงนั้น

ความเชื่อมีนิยามที่ชัดเจน พระคัมภีร์ให้คำนิยามแก่ความเชื่อว่
หมายถึง “ความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจในสิ่งที่เรามอง
ไม่เห็น” (ฮีบรู 11:1) ซึ่งนำเราไปสู่คำถามหนึ่งที่สำคัญว่า วิญญาณ

คนหนึ่งมีความแน่ใจในสิ่งที่เขาหรือเธอหวังไว้ได้อย่างไร หรือมีความเชื่อมั่นได้อย่างไรว่าสิ่งที่เขาหรือเธอไม่เคยเห็นนั้นมีอยู่จริง ๆ?

คำตอบต่อคำถามข้างต้นปรากฏอยู่ในพระอุปนิสัยของพระเจ้า ความสัตย์จริงของพระคัมภีร์ และการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถแน่ใจในการได้รับการอภัยบาป การคืนดีกับพระเจ้า และความหวังในชีวิตนิรันดร์เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาสิ่งเหล่านี้ไว้ในพระคัมภีร์ (ทิตัส 1:2-3) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อจิตใจของเราว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง (ยอห์น 16:13; โรม 8:14-16; กาลาเทีย 4:6; 1 ยอห์น 2:20, 27)

ความเชื่อเปลี่ยนจุดโฟกัสของเรา องค์ประกอบสำคัญของความเชื่อที่ช่วยให้รอด คือความไว้วางใจว่าพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เป็นความชอบธรรมเพียงหนึ่งเดียวของเราต่อพระเจ้าหนึ่งในหลักฐานสำคัญที่สุดของการกลับใจใหม่ที่แท้จริงก็คือ เราไม่เพียงแต่หันหนีจากบาป แต่เรายังหันหนีจากการไว้วางใจในความมีศีลธรรม คุณความดี หรือความประพฤติของเราเพื่อที่จะได้สถานะชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เราตระหนักได้ว่าความชอบธรรมที่ทักท้อใจตัวเองและความประพฤติที่ดีของเราเป็นเหมือนผ้าสีขาวโสโครก (อิสยาห์ 64:6) และปฏิเสธอย่างหนักแน่นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่หนทางสู่ความรอด เราตระหนักได้ว่าหากเราจะคืนดีกับพระเจ้า การคืนดีนั้นจะไม่ได้เกิดจากการกระทำของเราเพื่อพระองค์ แต่เป็นผลของพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเพื่อ

เราผ่านทางพระเยซูคริสต์ เราเห็นด้วยกับข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้
อย่างไม่มีเงื่อนไข

ยังรู้ว่าไม่มีใครถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยการถือรักษา
บทบัญญัติ แต่เป็นได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
ฉะนั้นเราเองจึงเชื่อในพระเยซูคริสต์เพื่อจะได้ถูกนับเป็น
ผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ ไม่ใช่โดยการทำ
ตามบทบัญญัติ เพราะว่าไม่มีใครถูกนับเป็นผู้ชอบธรรม
ได้โดยการทำตามบทบัญญัติเลย (กาลาเทีย 2:16)

เมื่อคนคนหนึ่งทำงาน ค่าจ้างของเขาย่อมไม่ถือว่าเป็น
ของขวัญ แต่เป็นสิ่งที่เขาพึงได้รับ ส่วนคนที่ไม่ได้อาศัย
การประพาส แต่วางใจพระเจ้าผู้ทรงทำให้คนชั่วเป็น
ผู้ชอบธรรม พระองค์ทรงถือว่าความเชื่อของเขาเป็น
ความชอบธรรม (โรม 4:4-5)

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่าน
ทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็น
ของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ความรอดโดยการ
ประพาส เพื่อจะไม่มีใครอวดได้ (เอเฟซัส 2:8-9)

ความเชื่อนำไปสู่การสำแดงของพระเจ้า พระคัมภีร์สำแดงตัวอย่าง
อันยอดเยี่ยมของความเชื่อที่แท้จริงให้แก่เราผ่านเรื่องราวชีวิตของ

อับราฮัม เมื่ออับราฮัมและนางซาราห์ ภรรยาของเขา มีอายุมาก เกินกว่าจะมีบุตรได้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานบุตรชาย แก่พวกเขา ในการตอบสนองต่อพระสัญญานี้ พระคัมภีร์เล่าว่า อับราฮัม “เชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้” (โรม 4:21) อับราฮัมเชื่อพระเจ้า และความเชื่อนี้พระองค์ทรงถือว่าเป็นความชอบธรรมของเขา (โรม 4:3)

ว่ากันตามพระกิตติคุณ ความเชื่อที่แท้จริงหมายถึง การวางใจ และพึ่งพาสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพระองค์เอง ตัวเรา และพระราชกิจแห่งความรอดผ่านชีวิต ความตาย และการฟื้นคืน พระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ความเชื่อหมายถึงความมั่นใจ อย่างเต็มเปี่ยมว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์และสามารถทำให้ สิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาผ่านพระเยซูคริสต์สัมฤทธิ์ผลได้จริง ๆ ข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้นำเสนอพระสัญญาของพระเจ้าได้อย่างดี

เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16)

ส่วนคนทั้งปวงที่ยอมรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12)

[พระเยซูกล่าวว่า] “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และจะไม่ถูกลงโทษ เขาได้ผ่านพ้นความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24)

สำรวจตัวเอง: คุณกำลังเชื่ออยู่ไหม?

เราจะต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์เพื่อที่จะได้รับความรอด คำถามที่ต้องตอบในตอนนี้เป็นคำถามระดับส่วนบุคคล: คุณเชื่อแล้วหรือยัง? คุณกำลังเชื่อ ไขว่วางใจ และพึ่งพาสถานการณ์และพระราชกิจของพระเยซูคริสต์อยู่หรือเปล่า? คำถามเชิงสำรวจดังต่อไปนี้จะช่วยให้คุณพึงพอใจได้ว่า ความเชื่อที่แท้จริงกำลังออกผลเป็นจริงในชีวิตของคุณอยู่หรือไม่

1. คุณเชื่อมั่นหรือไม่ว่า เราไม่อาจพบความรอดในชื่อของพระอื่นใดนอกจากพระเยซูคริสต์? คุณเชื่อจริง ๆ ไหมว่า คำกล่าวอ้างของคนอื่น ๆ ทั้งหมดที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้เผยพระวจนะหรือผู้ช่วยให้รอดเป็นเรื่องเท็จ? คุณเชื่อหรือไม่ว่า ชีวิตนิรันดร์ของคุณขึ้นอยู่กับอำนาจและความสัตย์ซื่อของคน ๆ เดียว คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ?
2. คุณเชื่อมั่นหรือไม่ว่า ความรอดไม่ได้เป็นผลลัพธ์ของความมีศีลธรรมหรือคุณความดีของตัวเอง? คุณ

เชื่อจริงๆ หรือไม่ว่า แม้กระทั่งการกระทำที่ชอบธรรมที่สุดของคุณเป็นเหมือนผ้าชีริ้วโสโครกต่อพระพักตร์พระเจ้า? คุณเชื่อจริงๆ ไหมว่า การแสวงหาความรอดโดยการกระทำเป็นเรื่องสิ้นหวังอย่างที่สุด?

3. คุณได้ไว้วางใจอย่างเต็มเปี่ยมในพระบุตรของพระเจ้าเพื่อช่วยให้คุณให้รอดจากบาปของคุณหรือไม่? คุณกำลังพึ่งพาพระบุตรให้พระองค์ทรงสอนคุณถึงความจริงจากพระคัมภีร์ ยกโทษบาปของคุณโดยพระโลหิตของพระองค์ และเปลี่ยนแปลงหัวใจของคุณโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่หรือไม่?

หากคุณสามารถตอบยืนยันต่อคำถามเหล่านี้ มันบ่งชี้ว่าพระเจ้าได้ทรงทำงานและทรงกำลังทำงานในหัวใจของคุณ ส่องสว่างในจิตใจของคุณเพื่อให้เห็นความจริง และบ่งชี้ว่าคุณเชื่อในความรอด

หากคุณไม่สามารถตอบยืนยันต่อคำถามข้างต้นแต่ปรารถนาได้รับความรอด ก็ขอให้คุณแสวงหาพระเจ้าต่อไปในพระวณะของพระองค์ (พระคัมภีร์) และผ่านการอธิษฐาน ลองทบทวนพระสัญญาต่างๆ ที่เราได้ศึกษาและสำรวจชีวิตของคุณโดยใช้พระสัญญาเหล่านั้น ขอให้คุณร้องทูลต่อพระเจ้าต่อไปให้ทรงจัดความไม่เชื่อของคุณและช่วยให้คุณให้รอด พระคัมภีร์สัญญาไว้ว่า “ทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอด” (โรม 10:13) จงแสวงหาพระเจ้าต่อไปในพระวณะของ

พระองค์ฉันกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะให้ความมั่นใจแก่คุณว่า คุณคือลูกของพระเจ้า

พระวิญญาณเองทรงยืนยันร่วมกับวิญญาณจิตของเรา
ว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า (โรม 8:16)

ในเมื่อท่านเป็นบุตร พระเจ้าจึงทรงให้พระวิญญาณของ
พระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจเรา พระวิญญาณผู้ทรง
ร้องเรียกว่า “อับบา พ่อ” (กาลาเทีย 4:6)

ความมั่นใจในความรอด

พระเยซูทรงเตือนว่า ไม่ใช่ทุกคนที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนหรือกระทั่งเรียกพระองค์ว่า ‘พระองค์เจ้าข้า’ จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์ (มัทธิว 7:21) ในวันพิพากษาหลายคนจะตกตะลึงเมื่อได้เรียนรู้ว่าพวกเขาถูกหลอกและพระคริสต์ไม่เคยรู้จักพวกเขาเลย (มัทธิว 7:23) ข้อเท็จจริงที่น่ากังวลนี้้นำเราไปสู่คำถามหนึ่งที่สำคัญว่า เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราเชื่อแล้วจริงๆ และว่าเรามีชีวิตนิรันดร์แล้ว?

เราจะรู้จักสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ก็โดยผลของเขา (มัทธิว 7:16, 19) กล่าวคือ จะมีหลักฐานที่สังเกตได้ของความเชื่อที่แท้จริง ความรอดไม่ใช่ผลของการกระทำ แต่การกระทำเป็นหลักฐานของความรอด พระธรรมยากอบเขียนไว้ว่า “จงแสดงความเชื่อของท่านที่ไม่มีการกระทำมา แล้วข้าพเจ้าจะแสดงความเชื่อของข้าพเจ้าด้วยสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำ. . . ความเชื่อที่

ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว” (ยากอบ 2:18, 26)

ความรอดเป็นผลของพระราชกิจเหนือธรรมชาติแห่งการ
สร้างใหม่ในหัวใจเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ อัครทูต
เปาโลจึงเขียนไว้ว่า “เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ การทรง
สร้างใหม่ได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งเก่าได้ล่วงไป สิ่งใหม่ได้เข้ามา”
(2 โครินธ์ 5:17) หากเราเชื่อวางใจในพระคริสต์อย่างแท้จริง
เราย่อมจะกลายเป็นคนใหม่จริงๆ พร้อมกับความปรารถนาใหม่
ที่ทำให้เราต้องการรู้จักพระเจ้าและทำให้พระองค์พอพระทัย
เพราะเหตุนั้น เราจะเริ่มใช้ชีวิตที่สะท้อนพระราชกิจแห่งความรอด
ของพระเจ้าในเรามากขึ้นเรื่อย ๆ

นี่ไม่ได้หมายความว่าความรอดเป็นผลของความเชื่อและ
การกระทำ หรือหมายความว่าเราจะต้องรักษาความรอดของเรา
โดยการกระทำของเรา แต่ความหมายก็คือว่า การบังเกิดใหม่
(ยอห์น 3:3, 5) และการงานของพระเจ้าที่ดำเนินอยู่ในชีวิตเรา
(เอเฟซัส 2:10; พิลิปปี 1:6, 2:13) จะกระตุ้นว่าชีวิตของเราจะ
สำแดงหลักฐานของการเป็นลูกของพระเจ้า ในการเป็นคริสเตียน
เราจะต้องต่อสู้อย่างหนักหน่วงกับบาป และเราอาจจะล้มลง
ในบาปที่ร้ายแรงชั่วระยะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หากเราบังเกิดใหม่
อย่างแท้จริง เราจะไม่สามารถดำเนินชีวิตในสภาพนั้นต่อไป แต่
เราจะกลับใจใหม่และเติบโตขึ้น เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น
เรื่อย ๆ สิ่งนี้ได้รับการยืนยัน เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงตั้งต้นการดี
ในพวกท่านนั้นจะทรงสานต่อให้เสร็จสมบูรณ์ (ฟิลิปปี 1:6)

หลักฐานของการบังเกิดใหม่

พระคัมภีร์สอนเราว่า คริสเตียนควรสำรวจหรือทดสอบตัวเอง เพื่อดูว่ายังตั้งมั่นในความเชื่อหรือไม่ (2 โครินธ์ 13:5) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การสำรวจนั้นมีความแม่นยำ เราจะต้องมีมาตรฐานที่ถูกต้อง มันไม่ฉลาดเลยที่เราจะตัดสินตัวเองตามความเห็นของตัวเองหรือผู้อื่น พระวจนะของพระเจ้าเป็นมาตรฐานเดียวที่เหมาะสมในการตัดสินความจริงแท้ของความเชื่อของเรา เพื่อที่ความมั่นใจในความรอดของเราจะเติบโตขึ้น มีพระธรรมเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ที่ถูกเขียนขึ้นเพื่อบรรลुวัตถุประสงค์นี้โดยเฉพาะ นั่นคือ พระธรรม 1 ยอห์น ซึ่งเขียนไว้ว่า “ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้มาถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านจะรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์” (1 ยอห์น 5:13)

พระธรรม 1 ยอห์น อธิบายถึงคุณลักษณะหลายประการที่ในแง่หนึ่งสามารถพบได้ในชีวิตของคริสเตียนแท้ทุกคน เมื่อถึงจุดที่คุณลักษณะเหล่านี้ปรากฏชัดเจนในชีวิตของเรา ก็อาจมั่นใจได้ว่าเราได้รู้จักพระคริสต์อย่างแท้จริงและกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เครื่องหมายแห่งการบังเกิดใหม่ที่แท้จริงเหล่านี้ถูกสรุปไปไว้ในคำกล่าวในย่อหน้าถัดจากนี้ ทั้งนี้ เป็นการสมควรที่เราจะสำรวจตัวเองอย่างจริงจังพร้อมด้วยการอธิษฐานในขณะที่เราอ่านคำกล่าวดังต่อไปนี้

1. คริสเตียนดำเนินในความสว่าง (1 ยอห์น 1:5-7)
อุปนิสัยและการกระทำของคริสเตียนจะเป็นไปตาม

น้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องตามที่พระองค์ได้ทรงสำแดงพระประสงค์แก่เราผ่านพระคัมภีร์

2. คริสเตียนมีความรู้สึกไวต่อความบาปในชีวิตของพวกเขาและสารภาพบาปนั้น (1 ยอห์น 1:8-10) คริสเตียนไม่ได้มีภูมิคุ้มกันต่อบาป แต่พวกเขาเกลียดบาปและต่อสู้กับมัน ลักษณะเด่นของชีวิตพวกเขา ได้แก่ การกลับใจใหม่ การสารภาพบาป และชัยชนะเหนือบาปที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
3. คริสเตียนรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า (1 ยอห์น 2:3-4) คริสเตียนประพฤติตนในความชอบธรรม (1 ยอห์น 2:29; 3:7, 10) และไม่ยอมมอบตัวให้บาปเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต (1 ยอห์น 3:4, 6, 8-9) ชีวิตคริสเตียนมีลักษณะเด่นคือ การทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า รวมถึงการสารภาพและกลับใจใหม่เมื่อเราทำผิดไปจากมาตรฐานของพระเจ้า นี่ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนสามารถปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ แต่หมายความว่า วิถีชีวิตของพวกเขาจะสะท้อนการเห็นคุณค่าในพระบัญญัติของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ และจำเรอขึ้นในการทำตามหรือเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า

4. คริสเตียนเลือกที่จะดำเนินชีวิตอย่างที่เราได้ทรงดำเนิน (1 ยอห์น 2:6) จุดมุ่งหมายสูงสุดของสาวกที่แท้จริง คือการได้เป็นเหมือนนายของเขา (มัทธิว 10:25) พวกเขาปรารถนาที่จะเลียนแบบพระคริสต์ในทุกเรื่อง (1 โครินธ์ 11:1; เอเฟซัส 5:1) ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนย่อมรู้สึกไม่สนใจที่จะเอาอย่างโลกที่ตกในความบาป หรือไม่สนใจที่จะได้รับความยอมรับจากโลกมากขึ้นเรื่อย ๆ
5. คริสเตียนรักพี่น้องผู้เชื่อคนอื่น ๆ ปรารถนาการสามัคคีธรรมกับพวกเขา และรับใช้พวกเขาในกิจการงานต่าง ๆ (1 ยอห์น 2:9-11) นี่เป็นหนึ่งในหลักฐานที่สำคัญที่สุดของความรอด (มัทธิว 25:34-40; 1 ยอห์น 3:14-18)
6. คริสเตียนจะมีความเกลียดชังโลกและปฏิเสธโลกเพิ่มทวีขึ้นเรื่อย ๆ (1 ยอห์น 2:15-17) “โลก” ในที่นี้หมายถึง โอิเดีย ทัศนคติ และการกระทำต่าง ๆ ของยุคที่แตกสลายในปัจจุบัน ซึ่งขัดแย้งและต่อต้านพระลักษณะและพระประสงค์ของพระเจ้า
7. คริสเตียนดำเนินตามคำสอนและแนวปฏิบัติต่าง ๆ แห่งความเชื่อคริสเตียนที่พระเจ้าได้ประทานครั้งเดียว

เป็นพอแก์คริสตจักรผ่านพระคริสต์และอัครทูตของพระองค์ (1 ยอห์น 2:19, 24; ยูดา ข้อ 3) คริสเตียนได้รับการสั่งสอนจากพระเจ้า (เยเรมีย์ 31:34; ยอห์น 6:45) และไม่ถูกพัดไปทางโน้นทางนี้โดยลมปากแห่งคำสอนเทียมเท็จ (เอเฟซัส 4:14)

8. คริสเตียนชำระตนเองให้บริสุทธิ์ (1 ยอห์น 3:3) พวกเขาพยายามจะเติบโตในความบริสุทธิ์ ซึ่งหมายถึงความบริสุทธิ์ฝ่ายจิตวิญญาณ (2 โครินธ์ 7:1; 1 ทิโมธี 4:7; 1 เปโตร 1:15-16) และนี่ไม่ใช่เพียงการแยกห่างจากความชั่วร้าย แต่รวมถึงการเข้าไปใกล้พระเจ้าและยึดมั่นในสิ่งที่ดีงามเอาไว้
9. คริสเตียนเชื่อและยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก (1 ยอห์น 2:22-23; 4:2, 13-15) ความหวังแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่และมีเพียงหนึ่งเดียวของผู้เชื่อ คริสเตียนนั้นอยู่ในสถานภาพและพระราชกิจของพระคริสต์ พวกเขาเชื่อในคำพยานแห่งชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาผ่านพระบุตร นั่นคือพระเยซูคริสต์ (1 ยอห์น 5:10-12)

10. คริสเตียนอยู่ภายใต้การทดสอบเยี่ยงบิดาและเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า (ฮีบรู 12:5-11) พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ลูกของพระองค์ดำเนินอยู่ในความไม่เป็นผู้ใหญ่และการไม่เชื่อฟัง แต่จะทดสอบพวกเขาเพื่อที่ว่าพวกเขาจะมีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์และออกผลแห่งความชอบธรรม นี่เป็นหนึ่งในเครื่องหมายหรือคุณลักษณะสำคัญของการบังเกิดใหม่ที่แท้จริง

คุณประโยชน์ของความรอด

แม้ว่าเราไม่อาจนำเสนอและบรรยายถึงคุณประโยชน์ทั้งหมดของความรอดในจุลสารเล่มหนึ่ง แต่มันจะเป็นประโยชน์แก่เราที่จะทบทวนคุณประโยชน์บางประการของความรอด ประการแรก คริสเตียนได้รับการสร้างขึ้นใหม่ พระคัมภีร์สอนเราว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมความตายฝ่ายวิญญาณและไม่เต็มใจที่จะตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยความรักและการเชื่อฟัง (โรม 8:7; เอเฟซัส 2:1) อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ได้รับการทรงสร้างขึ้นใหม่ (ทิตัส 3:5) หรือถูกทำให้มีชีวิตฝ่ายวิญญาณ (เอเฟซัส 2:5) เพื่อที่พวกเขาจะได้ดำเนินชีวิตที่สดใหม่ (โรม 6:4) ผู้เชื่อถือเป็นสิ่งทรงสร้างใหม่พร้อมหัวใจดวงใหม่ที่ชื่นชมยินดีในพระเจ้าและปรารถนาที่ทำให้พระองค์พอพระทัย (เอเสเคียล 36:26-27; 2 โครินธ์ 5:17; 1 ยอห์น 5:3) นี่เป็นความหมายที่แท้จริงของวลีที่ว่า “บังเกิดใหม่” (ยอห์น 3:3; ดูเพิ่มเติมที่

ยอห์น 3:5; 1 ยอห์น 5:1) เราไม่เพียงแค่เปลี่ยนแปลงจิตใจของเรา—พระเจ้าได้ทรงเปลี่ยนอุปนิสัยของเราด้วย!

ประการที่สอง คริสเตียนได้ถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า (โรม 5:1) นี่หมายความว่า เราไม่เพียงแต่ได้รับการยกโทษบาปของเราทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต แต่ยังรวมถึงว่าชีวิตที่ชอบธรรมโดยสมบูรณ์ของพระคริสต์ถือว่าเป็นของเรา หรือถูกโอนเข้าบัญชีแห่งชีวิตของเรา แม้ว่าเราจะต้องต่อสู้กับความบาปและความล้มเหลวอยู่บ่อยครั้ง แต่พระเจ้าได้ประกาศในทางนิตินัยว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมต่อพระองค์และทรงปฏิบัติต่อเราเช่นนั้น (โรม 8:33-34; 2 โครินธ์ 5:21)

ประการที่สาม คริสเตียนถูกรับเข้าเป็นบุตรของพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้าง องค์อธิปัตย์ และผู้พิพากษาสูงสุดของมนุษยชาติ อย่างไรก็ตาม สำหรับเราผู้เชื่อ พระองค์เป็นพระบิดาของเราด้วย (กาลาเทีย 4:5; เอเฟซัส 1:5) ผ่านความเชื่อในพระคริสต์เราถูกรับเข้าเป็นบุตรในครอบครัวของพระเจ้าและได้รับสิทธิพิเศษทั้งหมดของการเป็นบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12) แม้มันอาจดูเป็นเรื่องมหัศจรรย์เกินจะเป็นจริง แต่พระเจ้าทรงรักเราเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระบุตร (ยอห์น 17:23) และประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เราเป็นมัดจำค่าประกันกรรมสิทธิ์ของเราในอนาคต (โรม 8:15; เอเฟซัส 1:13-14)

ประการที่สี่ คริสเตียนมีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ด้วย เราไม่ได้เดินบนโลกนี้โดยลำพัง พระคริสต์ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่กับเรา (ยอห์น 14:16-17) พระวิญญาณเป็น

พยานถึงพระคริสต์ ทรงสอนเรา ทรงนำเรา ทรงช่วยเรา ทรงตัดสิน และทำหน้าที่เป็นมัดจำค่าประกันความไพบูลย์ของพระเจ้า ที่เตรียมไว้รอผู้เชื่อในสวรรคสถาน (ยอห์น 14:16; 15:26; 16:7-8; โรม 8:14; 2 โครินธ์ 1:22; 5:5; เอเฟซัส 1:14; 1 ยอห์น 2:27) โดยบุคคลสภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูคริสต์ทรงยังคงเป็น “อิมมานูเอล” ของเรา ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” (อิสยาห์ 7:14; มัทธิว 1:23)

ประการที่ห้า คริสเตียนได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า มันจำเป็นที่เราต้องเข้าใจว่า ชีวิตนิรันดร์เริ่มต้นสำหรับเราในตอนที่เราเริ่มเชื่อพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 5:24) ชีวิตนิรันดร์เป็นมากกว่าเรื่องของระยะเวลาของชีวิต (ชีวิตที่ไร้จุดสิ้นสุด) แต่ยังหมายถึงคุณภาพของชีวิต (ชีวิตในการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า) พระเยซูตรัสว่า “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงส่งมา” (ยอห์น 17:3)

ประการที่หก คริสเตียนเป็นงานฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้า หนึ่งในหลักฐานสำคัญที่สุดที่พระเจ้าได้ทรงนับเราเป็นผู้ชอบธรรมก็คือ การที่พระองค์ทรงยังชำระเรา กล่าวคือ ทรงกระทำพระราชกิจในชีวิตเราเพื่อทำให้เราบริสุทธิ์ พระคัมภีร์สอนเราว่า พระเจ้าทรงกำกับทุกอย่างในชีวิตของเรา (แม้กระทั่งการติสสอนของพระองค์) เพื่อที่เราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงชีวิตตามแบบพระฉายาของพระคริสต์และทำการดีที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ (โรม 8:28-29; เอเฟซัส 2:10; ฮีบรู 12:5-11)

ช่วงเป็นสิทธิพิเศษที่เราได้รู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงยับยั้งหรือถอยในการกระทำการต่างๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา อัครทูตเปาโลได้เขียนไว้ว่าเขา “มั่นใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีในพวกท่านนั้นจะทรงสานต่อให้เสร็จสมบูรณ์จนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1:6)

ประการสุดท้าย คริสเตียนจะได้รับสง่าราศี ความหวังที่ยิ่งใหญ่ และแน่นอนของเราก็คือว่า เหตุเพราะพระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ เราก็คจะถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายและได้รับสง่าราศีเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา (โรม 8:11; 17, 29-30) ร่างกายที่ตายได้ของเราจะถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนกับพระวรกายที่ทรงสง่าราศีของพระคริสต์และจะไม่ตกอยู่ใต้อำนาจของความบาป ความตาย หรือความเสื่อมทรามอีกต่อไป (1 โครินธ์ 15:53-54; ฟิลิปปี 3:20-21; 1 เธสะโลนิกา 4:16-17) เราจะได้อยู่กับพระองค์ตลอดนิรันดร์ในฟ้าสวรรค์ใหม่และโลกใหม่ซึ่งเป็นที่พำนักของความชอบธรรม (ยอห์น 14:2; 1 เธสะโลนิกา 4:17; 2 เปโตร 3:13; วิวรณ์ 21:1-4, 22-27)

แล้วเราควรดำเนินชีวิตอย่างไร?

พระคัมภีร์ขอให้เราดำเนินชีวิตให้สมกับการทรงเรียก (เอเฟซัส 4:1) เพื่อเติบโตเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นเรื่อยๆ (โรม 8:29) และทำการดีที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ (เอเฟซัส 2:10) ในการตอบสนองต่อพระเมตตาของพระเจ้า เราควรถวายตัวของเราแด่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ที่บริสุทธิ์ และ

ที่พระเจ้าพอพระทัย (โรม 12:1-2) แนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้
อ้างอิงมาจากพระคัมภีร์ เพื่อที่จะช่วยเราในการดำเนินชีวิตบน
เส้นทางอันงดงามนี้

ศึกษาพระคัมภีร์

เราจะต้องเติบโตในความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า นั่นคือ ความรู้ของเรา
เกี่ยวกับทุกสิ่งที่พระองค์ได้กระทำเพื่อเราในพระคริสต์ และความ
รู้ของเราเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระองค์สำหรับชีวิตของเรา
เราจำเป็นต้องได้รับการเสริมสร้างความเชื่อของเรา รับการหนุน
ใจในการเชื่อฟัง และรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตตามแบบพระฉาย
ของพระคริสต์ สิ่งเหล่านี้จะสำเร็จได้โดยการอ่าน ศึกษา ท่องจำ
และเชื่อฟังพระคัมภีร์เท่านั้น พระคัมภีร์ได้รับการดลใจจาก
พระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสั่งสอน การว่ากล่าวตักเตือน
การแก้ไขข้อบกพร่อง และการฝึกฝนในความชอบธรรม (2 ทิโมธี
3:15-17) ด้วยเหตุนี้ เราจะต้องพยายามอย่างสุดกำลังเพื่อที่จะ
เข้าใจถ้อยคำแห่งความจริงของพระคัมภีร์และนำมาประยุกต์ใช้
ในชีวิตของเรา (2 ทิโมธี 2:15) พระเยซูตรัสว่า “มนุษย์ไม่อาจ
ดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวแต่ดำรงชีวิตด้วยทุกถ้อยคำ
จากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (มัทธิว 4:4)

อุทิศตนในการอธิษฐาน

พระเจ้าตรัสกับเราผ่านพระคัมภีร์ และเราร้องทูลต่อพระองค์
ผ่านการอธิษฐาน เราไม่อาจทำสิ่งใดได้ด้วยตนเอง (ยอห์น 15:4-5)

แต่เราจะเกิดผลมากก็โดยพึ่งพาฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ และให้พระองค์รับรู้ความปรารถนาของเราผ่านการอธิษฐาน (ยอห์น 15:7-8) พระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำสอนเกี่ยวกับความจำเป็นของการอธิษฐาน คุณประโยชน์ของการอธิษฐาน และพระสัญญาในการอวยพระพรทุกคนที่อธิษฐาน (มัทธิว 7:7-11; ลูกา 11:1-13; ยากอบ 4:2) ด้วยเหตุผลเหล่านี้และอีกมากมาย เราควรจะอุทิศตนในการอธิษฐานและไม่ลดละท้อใจ (ลูกา 18:1; โคโลสี 4:2)

การอธิษฐานคือการสื่อสารและสนทนากับพระเจ้า มันประกอบด้วยนมัสการ หรือการสรรเสริญ; การขอบพระคุณ; การทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยของพระเจ้าบรรลุผลในชีวิตของเรา ครอบครัวของเรา คริสตจักรของเรา และโลกนี้; ทูลขอว่าพระเจ้าจะตอบสนองความจำเป็นของเราตามพระปัญญาของพระองค์; และการสารภาพบาปและทูลขอความเข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อเอาชนะบาป หนึ่งในวิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้การอธิษฐานก็คือ การศึกษาคำอธิษฐานต่างๆ ในพระคัมภีร์ ซึ่งคำอธิษฐานบทหนึ่งที่เป็นประโยชน์มากที่สุดสามารถพบได้ในพระธรรมมัทธิว 6:9-13

ประกาศตัวกับพระคริสต์ผ่านการรับบัพติศมา

เราได้รับความรอดผ่านทางความเชื่อเท่านั้น แต่พระคริสต์ตรัสสั่งบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ให้ประกาศตัวอย่างเปิดเผยกับพระคริสต์

และประชากรของพระองค์ผ่านการรับบัพติศมา (มัทธิว 28:18-20; กิจการ 8:36-37)

สามัคคีธรรมกับคริสตจักรที่สอนตามหลักพระคัมภีร์

มันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ผู้เชื่อแท้ทั้งหมดจะอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนของผู้ที่มีความเชื่อเดียวกัน (ฮีบรู 10:23-25) คุณลักษณะบางประการของคริสตจักรที่สอนตามหลักพระคัมภีร์มีดังต่อไปนี้

- การยึดมั่นในความไม่ผิดพลาดและความเพียงพอของพระคัมภีร์
- ความหยิ่งรู้คุณค่าของความจริงตามพระคัมภีร์ และความปรารถนาแรงกล้าที่จะเทศนาและสั่งสอนความจริงนั้น
- ความสัตย์ซื่อต่อความเชื่อคริสเตียนดั้งเดิมที่ถือพระตรีเอกานุภาพ ดังเช่นที่ปรากฏในคำแถลงความเชื่อแบบดั้งเดิมที่ถือกำเนิดจากยุคปฏิรูปศาสนา
- การมีมุมมองที่เทิดทูนพระเจ้าและตระหนักถึงความบาปและความจำเป็นของมนุษย์
- ความเชื่อมั่นว่าพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์เป็นศูนย์กลางและมีความสำคัญสูงสุดในความเชื่อคริสเตียน

- การมีความเข้าใจตามพระคัมภีร์ว่าการบังเกิดใหม่นำไปสู่การกลับใจใหม่ ความเชื่อ และความบริสุทธิ์
- การอุทิศตนต่อการนมัสการตามพระคัมภีร์ในความยำเกรงพระเจ้า ซึ่งตรงข้ามกับการนมัสการด้วยความบันเทิงหรือการเน้นที่อารมณ์
- อำนาจปกครองคริสตจักรที่ประกอบด้วยบุรุษที่บริสุทธิ์ ถ่อมใจ และสามารถสอนผู้อื่น ผู้ซึ่งอุทิศชีวิตเพื่อผู้เชื่อภายใต้ความดูแลและใช้อำนาจแบบศิษยาภิบาลลงวินัยพวกเขา
- การยึดมั่นในการให้คำปรึกษาตามพระคัมภีร์และวินัยคริสตจักร
- การมุ่งแสวงหาอย่างแท้จริงในการเป็นเหมือนพระคริสต์ ความบริสุทธิ์ และความรัก โดยยอมจำนนต่อข้อบกพร่องของคริสตจักรตัวเองและปฏิเสธที่จะยกชูตัวเองเหนือคริสตจักรอื่นๆ ที่ตึงตังและสตัยเชื้อ
- การยึดมั่นในการประกาศพระกิตติคุณและงานพันธกิจอย่างแท้จริงและสังเกตได้
- การฟังพาพระเจ้าซึ่งแสดงออกในการประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อการอธิษฐานที่เปี่ยมด้วยความเชื่อ

การเติบโตในการชำระให้บริสุทธิ์

พระคัมภีร์สอนเราว่า การชำระให้บริสุทธิ์ (การเติบโตส่วนตัวของเราในความบริสุทธิ์ หรือการเป็นเหมือนพระคริสต์) เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า (1 เธสะโลนิกา 4:3; ฮีบรู 12:14; 1 เปโตร 1:14-16) เพื่อให้สิ่งนี้เป็นจริงในชีวิตของเรา เราจะต้องแสวงหาพระเจ้าผ่านการอ่านพระคัมภีร์ การอธิษฐาน การสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อที่ยำเกรงพระเจ้า และการละเว้นจากสิ่งที่เป็นบาปของโลกนี้ที่ทำให้เราแปดเปื้อน (2 โครินธ์ 6:14-7:1)

การรับใช้ในคริสตจักรท้องถิ่น

พระคัมภีร์สอนเราว่า ผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตหลวง (1 เปโตร 2:9) เราแต่ละคนได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณ (ความสามารถต่าง ๆ) ซึ่งจะถูกใช้เพื่อเสริมสร้างคริสตจักรท้องถิ่น (โรม 12:4-8; 1 โครินธ์ 12:4-7) เราไม่ควรเพียงแค่เข้าร่วมคริสตจักรที่สอนตามหลักพระคัมภีร์ แต่เราต้องรับใช้ในคริสตจักรตามของประทานที่เรามี พันธกิจในคริสตจักรไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ที่ศิษยาภิบาลหรือผู้ปกครองเท่านั้น ศิษยาภิบาลมีหน้าที่เตรียมสมาชิกทุกคนในคริสตจักรสำหรับงานรับใช้ (เอเฟซัส 4:11-12)

การรับใช้ในงานประกาศพระกิตติคุณและการทำพันธกิจ

พระประสงค์ของพระเจ้าก็คือว่า พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ต้องถูกประกาศแก่ทุกชนชาติและทุกคนใต้ฟ้าสวรรค์ (มาระโก 16:15; ลูกา 24:47) คำสั่งของพระคริสต์ถูกเรียกว่า “พระมหา

บัญชา” (มัทธิว 28:18-20) และคริสเตียนแต่ละคนจะต้องอุทิศให้กับภารกิจนี้ตามของประทานของเขาหรือเธอ ซึ่งประกอบด้วย การดูแลคริสเตียนที่ถูกข่มเหงเพราะความเชื่อ การช่วยเหลือผู้ที่ขาดสิ่งจำเป็น และการทำงานการกุศลสำหรับผู้คนที่ยังไม่เชื่อ (มัทธิว 25:31-46; กาลาเทีย 6:10; อีบบรู 13:3, 16; ยากอบ 1:27)

ความหวังและคำอธิษฐานของเราสำหรับคุณ

ขอพระเจ้าเองผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่าน
ให้บริสุทธิ์หมดจด ขอให้ทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย
ของท่านไรที่ติเมื่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราเสด็จมา

—1 เธสะโลนิกา 5:23

เกรซบรรณสาร

พันธกิจ

เกรซบรรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิชอฟเรนจ์ เกรซ แบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์ เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลเพื่อถวายเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาให้อิสเตียนรายบุคคลเพื่อเติบโตในความเชื่อของพวกเขา และรู้สึกมีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาให้ทุกคนทั่วไปที่กำลังศึกษาคริสตศาสนาครั้งแรกสามารถที่จะเจาะลึกลงไปข้างใน และเราอยากจะช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่ตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถเพิ่มความเข้าใจในความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถาม ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเกรซบรรณสารได้ที่:

www.GraceBannasan.com

@GraceBannasan

@GraceBannasan

พอล วอชเชอร์ นำผู้อ่านสำรวจภาพรวมพระคัมภีร์ในเรื่องข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซู ผ่านการนำเสนอข้อความตอนแล้วตอนเล่าจากพระคัมภีร์ วอชเชอร์อธิบายพระลักษณะที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า ปัญหาเรื่องความบาปของมนุษย์ และทางออกของพระเจ้าที่พบได้ในชีวิตแห่งการทรงไถ่ของพระเยซู ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ เพื่อทุกคนที่กลับใจและเชื่อในพระองค์ หากคุณสนใจที่จะเรียนรู้คำประกาศพื้นฐานของพระกิตติคุณ หรือรู้จักใครสักคนที่กำลังแสวงหาความจริงแห่งพระคริสต์ หนังสือเล่มนี้ซึ่งนำเสนอข่าวประเสริฐที่ดีที่สุดที่โลกเคยได้ยินมาอย่างสั้นกระชับ เป็นสิ่งที่คุณต้องการ

“ไม่มีสิ่งใดที่งดงามไปกว่าพระกิตติคุณ หรือข่าวประเสริฐที่พระเจ้าได้ทรงช่วยคนบาปให้รอดผ่านพระเยซูคริสต์ ไม่มีสิ่งใดที่น่าประหลาดไปกว่าพระกิตติคุณเทียมเท็จ โดยการใช้มุมมองแห่งพระวจนะของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง พอล วอชเชอร์ นำเราก้าวไปที่ละขั้นในการเรียนรู้ความจริงเกี่ยวกับว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด เราเป็นใคร และเราจะดำเนินชีวิตกับพระเจ้าในปัจจุบันและตลอดไปได้อย่างไร จุลสารเล่มนี้เป็นยารักษาโรคสำหรับคนบาปและอาหารสำหรับธรรมิกชน”

ดร. โจล อาร์. บิค ประธานสถาบันพระคริสตธรรม

Puritan Reformed Theological Seminary เมืองแกรนต์แรพิดส์ รัฐมิชิแกน

พอล วอชเชอร์ รับใช้ในฐานะมิชชันนารีในประเทศเปรูเป็นเวลาสิบปี ซึ่งในช่วงเวลานั้นเอง เขาได้ก่อตั้งองค์กร HeartCry Missionary Society เพื่อสนับสนุนผู้ปลูกคริสตจักรชาวเปรู ปัจจุบันพอลรับใช้ในฐานะลูกจ้างคนหนึ่งขององค์กร HeartCry Missionary Society (www.heartcrymissionary.com) เขากับซาโร ภรรยา มีบุตรสามคน ได้แก่ เอียน เอแวน และโรแวน

